

LATIN NYELVŰ LAP A TANULÓIFJÚSÁG SZÁMÁRA

Moderator (szerkesztő) ephemeridis IOSEPHUS WAGNER DR. Budapest, XI., Lágymányosi-utca 20. szám (telephon: 68-6-34), ad quem epistolae et manuscrita mittantur.

Administrator (kiadó) ephemeridis ALEXANDER REGÉNYI, Budapest, VII., Barcsay-utca 5. szám (telephon: 49-2-15) ad quem pecuniae quaecunque dirigantur. (Postatak. csekksz. 57.292.)

Prodit Budapestini decies in anno. Pretium subnotationis an. 1934-35. est pro Hungaria 3 pengő; pro exteris nationibus 4 pengő.

Litterae Suae Eminentiae, Iustiniani Serédi.

Exemplar fasciculi VII., in quo autographas benignissimas Suae Sanctitatis, Summi Pontificis ad principem primatem nostrum directas publicavimus, involucri¹ ornatissimo¹ conglutinatum¹ Suae Eminentiae dedicare ausi sumus subscribentibus praeside societatis, cuius sumptibus Iuventus prodit. Responsum clementissimum principis ecclesiae Hungaricae iam hic publicare potuisse nos magnopere iuvat.

**MAGYARORSZÁG
HERCEGPRIMÁSA**

Illustrissime ac A. Rev.² Domine Director Superior!

Maximo me gaudio affecerunt³ humanissima⁴ obsequia⁴ Vestra, quibus exemplar ephemeridis, quae inscribitur „Iuventus“, quaeque augustas Sanctissimi D. N. Pii Papae XI. litteras ad me nuper directas publicaverat, mihi porrigere⁵ voluistis. Pro quo signo pietatis filialis erga Iesu Christi in terra Vicarium,⁶ itemque venerationis erga Hungariae Primatem, grates ex intimo corde rependo,⁷ peroptoque, ut studium linguae Latinae (quae simul est etiam lingua S. M.⁸ Ecclesiae) inter iuventam colere et promovere, ipsamque iuventam virtutibus confirmare et cumulare feliciter pergatis.⁹

In reliquo paterna necessitudine¹⁰ persisto¹¹ Strigonii, die 30 Martii 1935.

¹ diszkötésű felzetben ² admodum reverende = reverendissime ³ töltött el ⁴ szíves figyelmesség ⁵ eljuttat ⁶ helytartó ⁷ nyilvánít ⁸ Sanctae Matris ⁹ folytat = tovább is ¹⁰ vonzalom ¹¹ maradok ¹² archiepiscopus.

Iustinianus Card. Serédi

Princeps Primas Hungariae,
Aepp.¹² Strigoniën.

Per.
Lat
020

Xanthus sponsionem¹ vincit.

Xanthus (saeculo VI. a. Chr. n.), ille clarissimus philosophus Graecorum aliquando in convivio iam ebrius² discipulos suos sponsione provocavit dicens se mare epotaturum³ esse, quin etiam annulum pretiosum uni ex discipulis pignori⁴ opposuit.⁴ Postero die Xanthus sobrius⁵ annulum digito suo deesse sensit. Aesopus, servus eius, propter sponsionem insipienter factam de annulo domoque iam actum⁶ esse dixit atque domino interrogante omnia, quomodo facta essent, enarravit. Cum autem Xanthus rogaret eum, ut consilium daret, quā causā⁷ praetendendā⁷ pignora recuperare posset, Aesopus consilio ingenioso bene herum⁸ praecepit.

Cum tempus maris epotandi advenisset, Samii iudices sponsionis litus maritimum peti-

verunt, ut Xanthum vinci viderent. Qui autem haec multitudini dixit : «Samii ! Pignus⁹ posui⁹ cum vobis de aqua maris epotanda, sed sine aquis profluentibus. Ergo pignerator¹⁰ cursus fluminum intercludat, ne aqua eorum in mare influat. Fluminibus praeclusis, quae promisi faciam».

Samii sollertiam¹¹ philosophi admirabantur, qui annulo recepto magnā catervā comitante laetus domum rediit.

Jul. Vattamány

disc. gymn. Quinque Ecclesiarum.

¹ fogadás ² ittas ³ kiissza ⁴ elzálogosít ⁵ józan ⁶ oda van ⁷ ürügyet felhoz ⁸ gazdáját ⁹ fogadtam ¹⁰ zálogvevő ¹¹ leleménység.

Passercula.

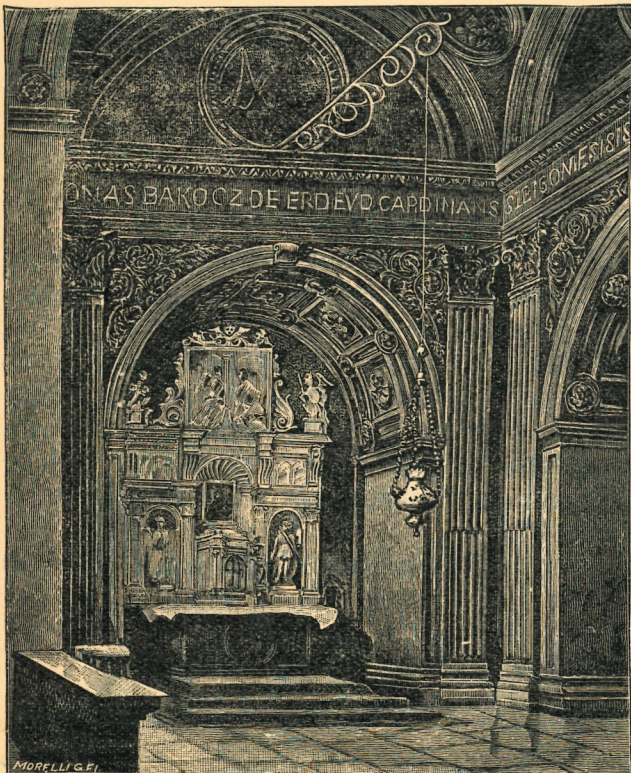
Erat parva puella, unicum solacium aviae.¹ Capillos nigros² et oculos caeruleos² habebat, mirabili splendore, quotiescunque ridebat et immensā³ altitudine, sicut lacus gemini, limpidissimi,³ in quibus coelum delectatur seipsum spectare posse inter montes solitarios.⁴ Puella

erat colore albiore nive et ore semper surridenti, quam avia, quia saltando et canendo fecit omnia sua itinera, passerculam⁵ nominavit. Passerculam, quia et pauperrima erat.

— Passercula — inquit aliquo die — iam desiit⁶ pluere, et ut vides, non habemus lignum super foco.⁷ Vespere autem instat⁸ festum,⁹ festum Sancti pagi¹⁰ nostri. Hoc vespere in omnibus casis coena sollemnis paratur, vigilia¹¹ celebratur.¹² Si exieris in silvam et reportaveris ramos aridos,¹³ quod castanearum adhuc restat, etiam ego ad coenam comparabo. I passercula mea, i, inter coquendum et hymnos cantabimus et fabulam pulcherrimam tibi narrabo — et amplexa¹⁴ eam osculata¹⁵ erat capillos eius in sole refulgentes.¹⁶

Et iam cucurrit puellula saltando et canendo, ut solita erat. Corculum¹⁷ eius plenum erat gaudii, quia avidissima erat fabu-

¹ nagyanya ² kék ³ kristálytisza ⁴ magányos, a világtól messze levő ⁵ kis veréb ⁶ megszűnik ⁷ tűzhely ⁸ beköszönt ⁹ ünnep ¹⁰ falu ¹¹ előest ¹² ünnepel ¹³ száraz ¹⁴ megölel ¹⁵ megcsókol ¹⁶ felragyog ¹⁷ szívecske.

Sacellum Thomae Bakócz in aede cathedrali Strigoniensi.

larum. Et hilaritas,¹⁸ innocentia et pulchritudo comitabantur¹⁹ gressus eius. Et iam brevi in silvā erat et perscrutabatur,²⁰ ubi essent rami aridi sub arboribus. O quam iucundum erit post occasum solis in casā tenebrosā unā sedere cum aviā, quando flammae verberabunt ollam²¹ castanearum plenam, sic, ut in parietibus umbrae saltitent et scintillae²² volitent in silentio pacis! Et cantare interdum hymnos aligeros²³ et exaudire fabulam de finibus malorum et bonorum!

Sed hodie iam ultimae castaneae coquentur, venit ei in mentem. O quam pauperes factae sumus, quae non multo ante, dum pater vivebat, rebus secundis utebamur.²⁴ Et post etiam mater mortua est. Illi iam in coelis sunt et fortasse nunc, ante vigiliam colloquuntur cum Sancto pagi. Et fortasse de sorte miserā pauperum, etiam filiolae eorum, passerulae. Fieri non potest, quin curam habeant passerulae et oculis comitentur laborem eius.

— Videtis — dixit sublatis²⁵ in coelum oculis — me procedere²³ pedibus nudis et vestem meam quam sit detrita.²⁷ O patercule et matercula misereat vos filiolae vestrae!

Lacrimae per genas²⁸ lapsae sunt et cum detergere vellet, ecce refulget aliquid in herba. Illo ipso momento temporis arripuit: moneta²⁹ erat. Vere sine dubio, moneta. Commota levavit oculos ad coelum: Gratias, parentes carissimi, quod exaudistis me. Et felicissimaolvebat monetam in manibus, utrum moneta vera esset. Moneta vera erat et voluta iterum atque iterum refulgebat. Raptim³⁰ colligebat et colligebat³¹ ramos puellula et quasi alas haberet volabat descendens per colles. Quantum valeret,³² id agitabat animo. Quantum valeret, irritavit³³ corculum quaestio gravis. Multum, sine dubio multum. Moneta aurea plurimum valet et veste terere incepit monetam, ita ut flavo colore auri splendere coepisset. Ecce aurum fulgore probat³⁴ scriptum! Quid hoc thesauro³⁵ emi potest? Quid feram aviae? O sancta vigilia, quomodo celebraberis hodie in casa nostra! Quid feram aviae? Res non est praefestinanda,³⁶ sed candelis³⁷ certe opus est. Et cras, die festo Sancti, ova, perna,³⁸ oleum, farina,³⁹ lac et si fieri potest, paulum vini etiam opus sunt. Imo et calceis⁴⁰ eget avia; quomodo meabit⁴¹ hieme insequenti, si calceos non

habeat? Et aspexit etiam pediculos suos nudos, squalentes⁴² terra et rubentes lapidibus et spinis.⁴³ Si forte et mihi comparari possent calcei, cogitabat secum. Sed utrum haec monetā, etsi aureā, omnia ista comparari⁴⁴ possint? Et haec tanto maiore angore⁴⁵olvebat animo, quanto magis appropinquabat pago. Iam videbatur inter casas forum parvum et in foro taberna⁴⁶ unica, ubi quaecunque res emi poterant. Timide intrabat tabernam, ubi duo viri colloquebantur: mercator et dominus Petrus, sacerdos pagi.

— Quid tibi vis puellula, interrogavit eam mercator.

— Candelas, panem, ova, saccharum⁴⁷ velim.

— Nihil aliud? Totam tabernam vis, ioculabatur⁴⁸ mercator.

— Farinam, oleum, etiam aliquid castanearum. Et calceos quoque, si accommodati⁴⁹ emi possint.

— Et habes pecuniam ad haec omnia solvenda,⁵⁰ interrogavit mercator admiratione affectus.

— Certissime. Ecce monetam auream.

Mercator monetam acceptam primum inspexit diligenter, dein saltare fecit in mensa. Moneta nihil tinniens⁵¹ recidit in mensam.

— Moneta aerea, vetus, dixit quiete. Nihil valet. Quis te misit huc, continuavit⁵² interrogare.

Passercula nihil respondit. Oculis immotis, facieque pallida stabat ante mercatorem. Fieri posset, ut ei parentes monetam misissent, quae nihil valeret? Et dominus Petrus, sacerdos pagi videns vultum eius confusum⁵³ et obumbratum:⁵⁴

— Dic mihi — inquit — filiola, quis tibi hanc monetam dedit?

Et tum passercula inter fletum enarravit, quid accidisset ei ramos colligenti in silva.

— Noli flere filiola mea — consolabatur⁵⁵ eam sacerdos pagi — noli flere! Parentes tui amant te in coelis, et Sanctus noster consulit tibi. Vade domum filiola mea!

¹⁸ vidámság ¹⁹ kísér ²⁰ kutat ²¹ fazék ²² szikra
²³ szárnyas ²⁴ jó sorsban élni ²⁵ felel ²⁶ jár ²⁷ elnyűt
²⁸ arc ²⁹ pénzdarab ³⁰ gyorsan ³¹ összeköt ³² ér ³³ izgat
³⁴ igazol ³⁵ kincs ³⁶ elsiet ³⁷ gyertya ³⁸ sonka
³⁹ liszt ⁴⁰ cipő ⁴¹ járkál ⁴² piszkos ⁴³ túske ⁴⁴ megvásárol
⁴⁵ aggály ⁴⁶ bolt ⁴⁷ cukor ⁴⁸ tréfálkozik ⁴⁹ megfelelő
⁵⁰ kifizet ⁵¹ cseng ⁵² folytat ⁵³ zavart ⁵⁴ elborult
⁵⁵ vigasztal.

Et passercula oculis rubentibus et turgidulis⁵⁶ intravit casam, et vix aviae aliquid referre⁵⁷ poterat, cum ingressus est puer mercatoris cum sarcina⁵⁸ magna...

Vapor palpitabat⁵⁹ ollam et castaneas olebat⁶⁰ tota domus. Et circum focum non umbrae, sed lumina saltare videbantur et quando hymni cessabant,⁶¹ non avia, sed passercula narravit.

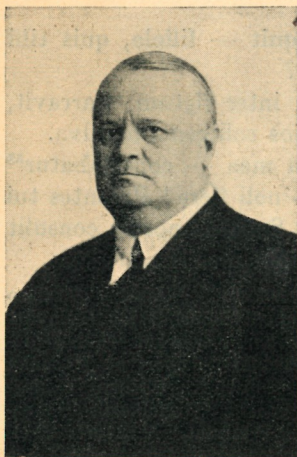
Fabulam italianam (G. Nazzari Beltrame) libere reddidit.

I. Guelmīno.

⁵⁶ dagadt ⁵⁷ elmesél ⁵⁸ csomag ⁵⁹ kocogtat ⁶⁰ valamit éreztet szaggal = valamilyen szaga van ⁶¹ szünetel.

Eugenius Pintér professor Universitatis.

Post Franciscum Toldi, Paulum Gyulai et Zoltanum Beöthy nemo unquam se¹ in historiam litterarum Hungaricarum adeo abdidit,¹ quam rector superior districtus² Budapestinensis doctissimus, *Eugenius Pintér*, cuius singulis operibus Academia Scientiarum Hungarica magnum praemium et Societas *Petőfiana* praemium centennarium tribuerunt. Eugenius Pintér pro meritis de historia litterarum Hungaric. in numerum sodalium Academiae Scientiarum Hungaricae et Academiae Sancti Stephani, Societatis Kisfaludyanae atque Societatis *Petőfianae* ascitus est, item praeses creatus est Societatis Historiae Litterarum Hungaricarum ab se ipso conditae, cuius ephemeridem «Historia Litterarum» inscriptam ipse redigit.

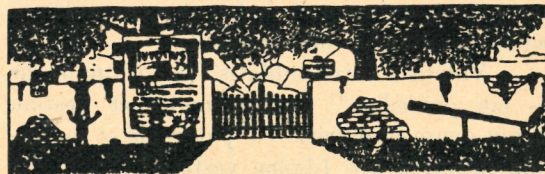

Nuperrime, cum iam VII. volumen operis grandiosi³ paene 6000 paginarum, in quo historia litteraturae Hungaricae a paganis⁴ usque ad nostrum aevum perducta tractatur, in medium⁵ prodiret,⁵ vir eruditionis singularis⁶ ab Universitate Szegedinensi titulo professoris

publici ordinarii donatus est, quo honore neque viri illustrissimi nisi perrarē⁷ afficiuntur. Quoniam approbatio gubernatoris quoque enuntiata est, non praetermittere possumus, quin gratulationem Iuventutis ex impectore professori Eugenio Pintér interpretemur, qui ex animi⁸ sententia⁸ fautor est studiorum Latinorum. Etenim in grande suum opus supra dictum etiam litteraturam Latinam Hungariae totam rettulit, necnon⁹ certaminibus¹⁰ studiorum¹⁰ linguam Latinam inseruit.

Lectores et socii Iuventutis, clamate nobiscum: Professor Eugenius Pintér ad supremum aetatis humanae finem salutis patriae vivat, floreat!

¹ elmélyed ² tankerület ³ nagyszabású ⁴ pogány ⁵ megjelenik ⁶ páratlan ⁷ a legtrikább esetben ⁸ meggyőződéses ⁹ hasonlóképpen ¹⁰ tanulmányi verseny.

LECTARIUS MINIMIS.

Adsunt, advenerunt¹ ciconiae nostrae!

Scriptis *Desiderius Bielek.*

(Imaginem pinxit Emericus Fogl III. cl. gymn.)

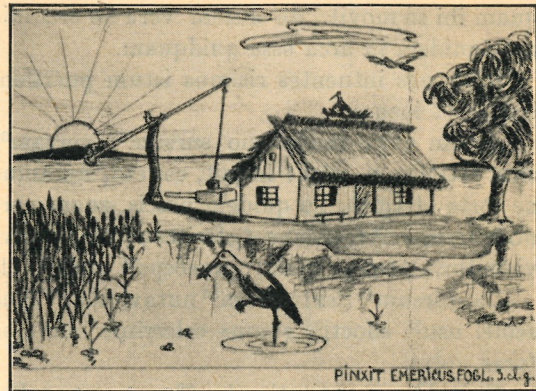
Postridie Calendas Aprilēs iterum rediērent ad nōs cicōniae, magnae illae pulchraeque et dilectissimae² planitiei Hungaricae² avēs,² quās quotannis³ summo cum gaudio expectāmus salutāmusque. Ante hos LXXXV annos, semestrī post clādem ad Világos,⁴ anno MDCCCL-o poēta noster, Michaēl Tompa, redeuntibus vēre cicōniis (in carmine «Ad cicōniam») ita suspīrāvit:⁵ «Tu fēlicior es, quam nōs, cāra avis: tibi duās patriās fāta dedērunt, nōbis ūna tantum — fuit, ūnicamque illam ecce amīsimus». Sāne⁶ duās patriās cicōnia habēre vidētur, alteram in extrēmā merīdiānā Africae parte, alteram hic in mediā Eurōpā. Vēra tamen eius patria hic apud nōs est, tantum

¹ itt vannak, megjöttek ² a magyar alföldnek (kedvelt) kedves madarai ³ évenként ⁴ egy félévvel a világosi fegyverletétel után ⁵ így sóhajtott föl ⁶ csakugyan.

hic n̄dum sibi facit,⁷ hic pullōs suōs⁸ ēdūcat. Pueri Hungaricī⁹ omnēs valdē amant cicōniam. Itaque certē grātissima erit minimīs ephēmeridis nostrae amīcīs haec rānārum et cicōniārum imāgo ā parvulō lectōre dēpicta,¹⁰ libenterque nonne¹¹ ad verbum ēdiscētis¹² canōrōs hōs versiculōs, quī hic sequuntur :

Rānae sub aquā, sub aquā sunt
et ibi iucundissime vīvunt,
sed ubi cum gaudiō magnō
proferunt caput, collum ē stagnō,
cicōnia alba extemplo
cōrripit miserās rostro
et avide dēvorat cibum,
filīs quoque portat in n̄dum.

⁷ rak magának fészket ⁸ fiókáit ⁹ a magyar gyerekek mind ¹⁰ amelyet egy kis olvasónk rajzolt meg ¹¹ úgy-e ¹² megtanuljátok (szóról-szóra) könyv nélkül.

Tres priores nummos ipsa repperit, plures in arca machinae reperturam suspicabatur, quia vestimenta suebat¹¹ mercede atque pecuniam, quae ei pro mercede numerabatur, ibi collocabat. Mihi quidem arca machinae pro thesauro erat, unde, cum manum in eam inserueram,¹² illico quasi quaedam mensa variis rebus exstructa¹³ emicans¹⁴ opulentiam¹⁵ suam mihi porrigebat.¹⁶

Neque poteram satis non mirari, cum mater mea ibi scrutans acus, digitabula,¹⁷ forficulas,¹⁸ segmenta¹⁹ limborum,¹⁹ lina,²⁰ malleolos²¹ diruit²² et disiecit²² tandemque stupefacta:

— Sese, inquit, in occulto abdiderunt.

,Quaenam res? inquam.

— Nummuli — inquit mater in cachinum erumpens.

Extraxit arcam.²³

— Acceditodum,²⁴ inquit, filiole, age investigemus improbos. O istos nummulos astutulos²⁵ ac fallaces!²⁵ Coxim²⁶ considens²⁶ ita arcam humi collocavit, quasi metueret, ne nummi inde evolent atque statim in modum papiliones²⁷ pileo²⁸ captantium invertit.²⁹

Non potuimus non cachinnare.

— Ecce nummi intus sunt, — inquit mater ridibunda³⁰ neque arcam tollere conata est — si unus nummus superest, hic sit oportet.

Humi considens specularar,³¹ si alicunde quis nummulus nitidior proreperet. Nihil quid-

Septem nummi.

Narratiuncula *Sigismundi Móricz*. Latine vertit *Carolus Acs*.

Bene a diis comparatum¹ est, ut etiam pauperulis hominibus cachinnare² liceat. Casulae ut ploratibus et fletibus, ita cachinnis personant³ atque etiam nequit negari pauperulos saepe ridere, cum plus habeant, quod fleant, quam quod rideant.

Probe novi huiusmodi homines. Suboles⁴ illa gentis Soós, a qua pater meus oriundus erat, gravissimas inopiae conditiones experta est. Eo tempore pater meus in officina quadam machinarum mercennariam⁵ operam⁵ factitabat. Verum enim illorum vitae suae temporum non est laudator et ostentator. Atqui⁶ res sic se habuit. Atque id quoque verum est me per totam vitam, quae mihi futura est, non tam multos cachinnos⁷ editurum⁷ esse, quam illis pueritiae meae temporibus paucis edidi.

Verum neque⁸ est,⁸ quod⁸ cachinnem, cum desit mihi mater rubrā facie atque hilari animo, quae tam dulce ridebat, ut denique lacrimae ex oculis manarent⁹ et tussi quassante paene suffocaretur.¹⁰ Sed ne ipsa quidem tantos unquam sustulit cachinnos, quam cum totum meridiem septem nummos quaeritando consumpsimus. Quaeritantes invenimus tres in arca machinae, unum in armario, ceteri difficilium praesto erant.

¹ van rendelve ² kacagni ³ hangzani ⁴ ivadék ⁵ nap-számos munka ⁶ pedig ⁷ kacagásra fakadni ⁸ nincs miért ⁹ csurogtak ¹⁰ megfojtotta ¹¹ varrt ¹² benyúlt ¹³ meg-rakott ¹⁴ előgorgva ¹⁵ gazdagság ¹⁶ elem tárt ¹⁷ gyűszű ¹⁸ olló ¹⁹ szalagdafab ²⁰ zsinór ²¹ gomb ²² szétkotor ²³ fiók ²⁴ gyere csak ide ²⁵ huncut ²⁶ leguggolva ²⁷ lepke ²⁸ kalap ²⁹ leborított ³⁰ kacagva ³¹ lestem.

quam ibi se movit. Re autem vera ne credidimus quidem in arca esse quidquam.

Inter nos intuentes risimus istum puerilem ludum et iocum.

Arcam cum fundo suo sursum³² versam³² cum attigissem, «Pst! inquit, caveto, nummus ne forte effugiat. Tu quidem nescis, quam pernix³³ animal sit nummus. Celeriter currit ut volvi videatur. Atque quam praeceps³⁴ volvitur!»

Laevorsum³⁵ dextrorsum³⁶ nutavimus.³⁷ Plus semel usu³⁸ edocti³⁸ sumus celerrime nummos foras volvi.

Ex talibus meditationibus³⁹ cum nos collegissemus,³⁹ manum iterum extendi, ut arcam subverterem.

«Heus⁴⁰ tu, inclamavit mater, quid agis? Ego ita exterritus sum, ut subito digitos retraherem, quasi focum⁴¹ ardentem attigissem.

— Cave tu puerule, pecuniae⁴² prodige!⁴² Ut cupit iam nummos profundere.⁴³ Scito eos nos tandiu possidere, dum hic sub arca latent. Sine paulisper⁴⁴ ibi sint. Nam mi fili, vestimenta lavatura sum, ad lavandum saponem⁴⁵ est mihi opus, ad saponem vero emendum septem nummi opus sunt, minoris saponem non venit; tres iam habeo, quattuor desunt, hi hic habitant in ista casula,⁴⁶ sed nolunt inquietari, irā enim perciti abibunt nec eos amplius videbimus. Cave sis igitur, fili, pecunia quidem una res omnium difficillima⁴⁷ et fastidiosissima⁴⁷ est, quae nisi caute⁴⁸ atque honorifice⁴⁹ tractetur. tamquam dominula⁵⁰ primaria⁵⁰ offenditur.⁵¹

— Scin tu mi fili quosdam versiculos, quibus velut cochleae⁵² eliciantur?⁵³

Sic garrientes⁵⁴ identidem cachinnavimus. Tandem mirifici versus cochleam elicientes in buccam⁵⁵ venerunt.⁵⁵

— Nummi, nummi egredimini

Flamma, igni comburimini.⁵⁶

Cum his dictis casulam subverti. Erant subtus⁵⁷ scruta⁵⁸ et omnia genera quisquiliarum,⁵⁹ nummuli nulli erant. Mater tristis⁶⁰ et aegra⁶⁰ in arca scrutata est. Frustra:

— Quam doleo — inquit — quod mensam non habemus. Si arcam in mensa exinanissemus,⁶¹ honoratius⁶² se⁶² habitam⁶² sentiens⁶² aliquot nobis nummos edidisset.

Finis sequetur.

³² felfordult ³³ fürge ³⁴ hanyatt-homlok ³⁵ balra ³⁶ jobbra ³⁷ doltünk ³⁸ tapasztaltuk ³⁹ felocsúdtunk ⁴⁰ jaj ⁴¹ tűzhely

⁴² tékozló ⁴³ kidobni, kiadni ⁴⁴ egy kis ideig ⁴⁵ szappan ⁴⁶ házikó ⁴⁷ nagyon kényes ⁴⁸ óvatosan ⁴⁹ tisztességgel ⁵⁰ úri kisasszony ⁵¹ megsértődik (megaprehendál) ⁵² csigabiga ⁵³ kicsalogat ⁵⁴ csacsogás közben ⁵⁵ eszembe ötlöttek ⁵⁶ megégték ⁵⁷ alatta ⁵⁸ lim-lom ⁵⁹ szemét ⁶⁰ elszontyolodva ⁶¹ kiürít ⁶² jobban megtisztelve érezte volna magát.

Numerus certantium¹ in singulis generibus gymnycorum.

In Hungaria, cum plus decies centena milia hominum se in gymnycis exercent, octavus fere quisque operam² gymnycis dat.² Numerus certantium iam accuratissime computari³ potest, sicut computatio statistica a societatibus gymnycis Hungaricis conscripta demonstrat:

Certantes

	Budapestini	in municipiis ⁴	summatim
follipedium ⁵	25.120	37.373	62.493
athletica	10.283	16.274	26.557
natatio	4.811	3.454	8.265
gymnastica ⁶	4.045	3.969	8.014
luctatio ⁷	1.104	861	1.965
ludus pilae more Britannico ⁸	584	481	1.065
ludus «hockey»	624	205	829
ludus pilae in mensa ⁹	530	288	818
pugillatio ¹⁰	619	152	771
birota ¹¹	422	336	758
remigatio	585	124	709
ars gladii	396	251	647
follis pugnus missus ¹²	610	—	610
solea nivalis ¹³	388	42	430
pila tabellis missa ¹⁴	169	—	169
patinatio ¹⁵	88	14	102
<i>Summatim:</i>	50.378	63.824	114.202

Exceptis follipedio et atletica Budapestinum plures habet certantes, quam ceterae regni partes, quare omnes summa ope id agunt, ut etiam alia genera gymnycorum ab incolis regionalibus¹⁶ magis exercentur.

¹ versenyző ² foglalkozik ³ kiszámít ⁴ vidéken ⁵ futball ⁶ torna ⁷ birkózás ⁸ tenisz ⁹ ping-pong ¹⁰ öklözés ¹¹ kerékpár ¹² kézilabda ¹³ sí ¹⁴ golf ¹⁵ korcsolya ¹⁶ vidéki.

Calevala 1835—1935.

Tota hoc anno Finnia carmen epicum,¹ quod Calevala inscribitur, centum annis ante Helsingforsae² primum editum celebrat. Quod ne nobis quidem, Hungaris, qui artissimis eiusdem originis vinculis cum Finnis sumus coniuncti, silentio praeterire³ licet, sed occasione forte oblatam,⁴ ut Calevalae mentionem faciamus, arripiamus oportet.

Antea nemo erat in Finnia, qui carmina fabulosa, quae per ora hominum ferebantur, colligeret litterisque mandaret. *Elias Loenrotus*, medicus divino quodam spiritu tactus⁵ primus omnium carmina illa fabulosa, ex quibus naturam et indolem⁶ Finnorum facile cognoscas, summo in periculo versari intellexit, quum perpauci tantum senum, qui ea memoriã adhuc tenerent,⁷ inveniri possent Loenrotus ergo carmina illa in unum conferre litterisque mandare⁸ cepit consilium.⁹ Ut quam plurimos versus colligere posset, nulli parcebat labori¹⁰ omniaque loca regionis Careliae ad orientem vergentis¹¹ etiam disiunctissima¹² peragrabat. At homines, qui ab omni cultu atque humanitate longe aberant, quasi terrore quodam affecti haud facile, ut versus recitarent, adduci potuerunt.¹³

Non tamen Loenrotus demisit animum,¹⁴ nec destitit consilio,¹⁵ sed omni virium contentione, ut id, quod sibi proposuit, ad finem perduceret,¹⁶ enixus est, ita ut anno MDCCCXXXV. iam XII milia versuum a Loenroto in unum collecta, accurate concinnata¹⁷ ac Calevala inscripta edi potuerint.

At Loenrotus labore non intermisso¹⁸ unã cum aliis viris doctissimis carmina ignota collecturus viam¹⁹ est iterum ingressus.¹⁹ Anno MDCCCXLII. Calevala altero tanto²⁰ iam aucta et amplificata iterum prodit.²¹ In Hungaricum²² Adalbertus Vikár, qui in litteris Finnorum diu multumque versabatur, optime et elegantissime vertit²² Calevalam, quae ad hodiernum diem in 17 linguas translata est.

Periocha²³ brevissima Calevalae haec est: Calevala, cantor²⁴ epicus²⁴ senex et Vainomoinen, faber ferrarius²⁵ eandem sibi virginem in matrimonium petunt. Hic amuleto fabricato efficit, ut Ainonem pulcherrimam in matrimonium ducere possit. Ainone mox mortuã socii

Calevalae amuleto²⁶ magico²⁶ potiri²⁷ volunt, quod denique in certamine furibundo frangitur atque perit. Aemulatio procorum,²⁸ sponsalia,²⁹ nuptiae et pugnae tam iucunde descri-

Statua Loenroti et Vainomoinenis in urbe Helsingforsa.

buntur, quam in carminibus Homeri aut Nibelungorum.

Vincentius Gombár,

¹ eposz ² Helsinki ³ elhallgatni, elhallgatással mel-
lőzni ⁴ kínálkozó ⁵ ihletett ⁶ jellem ⁷ emlékezetben tar-
tani, könyv nélkül tudni ⁸ írásba foglalni ⁹ elhatározni
¹⁰ semmi fáradságot sem kímélni ¹¹ keleti ¹² a legtávolabb
eső ¹³ adducere = rávenni ¹⁴ elcsüggedni ¹⁵ tervétől el-
állni ¹⁶ befejezni ¹⁷ elrendez, összhangba hozni ¹⁸ a mun-
kát felbeszakítani ¹⁹ útnak indul ²⁰ még egyszer annyival
²¹ megjelenik (*könyv*) ²² magyarra fordítani ²³ tartalmi
kivonat ²⁴ regős ²⁵ kovács ²⁶ varázstalizmán ²⁷ kézre-
keríteni ²⁸ kérők ²⁹ eljegyzés.

Salse dicta.

Alexander Magnus et Aristoteles. Alexander Magnus libenter imitabatur patrem Philippum bellicosum; aliquando cum iterum in castra proficisceretur, praeceptor reguli, illustris ille Aristoteles, conatus est retinere discipulum a pugna dicens: «Geras bellum, si maior eris!» «Sed timeo — respondit ad ea Alexander — ne adulescentiam audacem perdam.»

Parva culina.¹ Carolus V. imperator Germaniae salutandi causa veniens ad unum ex magistratibus summis constructionem interiorem domicilii miratus est, quod ab omni parte aptum et aequabile² erat culinā exceptā, quae mirum ad modum parva erat aedificata. Caesari causam quaerenti magistratus summus respondit: «Maestas, culina parva effecit, ut domicilium meum amplitudine³ magnā esset».

Species⁴ formosa, sed intus inanis.⁵ Olim Iosephus II. imperator, qui cum coronam regiam capiti imponi nolisset, ab Hungaris «rex pileum⁶ gerens»⁶ appellabatur, hospitio oppidi cuiusdam utebatur. Eo tempore evenit, ut monstraretur ei vir ornatissimus et inflatissimus,⁷ sed rudissimus⁸ et sane impolitus.⁹ Iosephus tum haec dixisse fertur: «Video vestes pulchras, comptum¹⁰ Gallicum, annulos aureos gemmasque, sed mentem . . . nullam!» Species saepe nos fallit et saepe etiam sub pallio¹¹ trito¹¹ sapientia latet.

Emericus Forro
(Ultraecti in Batavia).

¹ konyha ² egyöntetű ³ terjedelmű ⁴ külső ⁵ üres, tartalmatlan ⁶ kalapos ⁷ felfuvalkodott ⁸ faragatlan ⁹ üresfejű ¹⁰ hajviselet, frizura ¹¹ viseltes köpeny.

Libri dono accepti.

Dott. *Ladislao Heigl*: La malinconia nella poesia di Giovanni *Pascoli*. Budapest, 1934. Proprietà dell'autore.

Maxine Leroy: Hermannus a Woestenraedt: Canis evangelicus (carmen theologicum controversium Latinum etiam Gallice redditum). Éditions de la Société d'Art et d'Histoire, Liège, 1933. Extrait du «Bulletin de la Société d'Art et d'Histoire du Diocèse de Liège».

Antonius Molnár: Aesthetica musicalis et scientia spiritualis. (Zeneesztétika és szellemtudomány.) Budapest, 1935. Editio auctoris. Academia Artis Musicae.

Alma Roma: Latinitatis Praeconium singulis mensibus editum. Ann. XXII. Fasc. III. Mart. 1935. — Aequandaene mulieres viro in omnibus disciplinis? — De voce latina apte collocanda. — Animalia mirabiliter demigrantia. — Nymphaeum (carmen). — De medicinae ortu, obiectu et fine. — De quibusdam animalium exemplaribus Marsilianis. — De renovando apud omnes gentes latinae linguae usu. — Annales. — Varia. — De Roberti Scotti nauarchi Angli, itinere Antartico.

Sollemnia Horatiana in dies nobis nuntiantur. *Debrecini* XX saecula Horatii per duo gymnasia Helveticae confessionis — puerorum

et puellarum — unā celebrata sunt. Orationem sollemnem rector superior *Ludovicus e nobilibus¹ Bessenyei* habuit. Chori cum symphonicis² ducibus *Iulio Szigethy* et *Carolo Horváth* compositiones *Flemmingi*, *Zoltáni Kodály* Iulique *Szigethy* magno cum applausu auditorum cantaverunt.

Orator gymnasii Scholarum Piarum *Sátoraljaújhelyensis* '*Felix Szepesi* erat. Praeter declamationes cantus maxime placuerunt a *Carolo Loewe*, *Hahnio*, *Zoltano Kodály* et *Iosepho Wagner* compositi.

Auditoribus gymnasii *Jászberényensis* rector *Franciscus Józsy* et *Iulius Ujváry* de *Horatio* disseruerunt. Chorus discipulorum cantus *Flemmingi*, *Stephani Kozáky* et *Iosephi Wagner* interpretati sunt.

In imagine nostra discipulos gymnasii Instituto Professoribus erudiendis adiuncti ante oculos ponimus, qui post orationem festivam professoris *Aloysii Jirka* cantando compositiones *Horatianas* illustraverunt, quanti ab auctoribus musicis poeta Romanus semper aestimatus esset. Omnes hi cantus *Horatiani* et

¹ vitéz ² zenekar.

multi alii inveniuntur in anthologia musica Iosephi Wagner, quae inscribitur: «Carmina Horatii selecta ad modos³ aptata.»³ Collectio venale prostat⁴ apud *I. Fraknóy*, Budapest, VIII., Trefort-utca 8. Pretium est pro Hungaria 2 pengő, pro exteris nationibus 3 pengő. Lectoribus «Iuventutis» pretium 40%-is minutum constituitur.

Amatoribus Horatii annuntiatio,⁵ quae sequitur, commendatur:

Die⁶ propagandis libris Hungaricis destinato⁶ (III. Nonas Iunias) huiusce anni, bis millesimi, ex quo celeberrimus Romanorum poëta natus est, in lucem edentur

Carmina Q, Horatii Flacii

Selecta a *Iosepho Trencsényi* recens,⁷ numeris⁸ Horatii propriis observatis, in sermonem nostrum patrii versa. Lectoribus Iuventutis a nobis dimittentur et iis quidem, qui ea sibi litteris suis usque ad Calendas Iunias nobis allatis mitti curabunt⁹ *pretio minuto*,¹⁰ quod erit pro singulis chartae involutis¹¹ exemplaribus pengő 1, pro linteo compactis¹² 1.50.

Cena unius cibi.¹³ Ingeniose in Germania quaestu¹⁴ carentibus¹⁴ aliisque pauperibus subvenitur. Singulis mensibus tertio die Solis¹⁵ omnibus in popinis,¹⁶ cauponis¹⁶ et deversoriis¹⁶ cena tantum unius cibi hospitibus apponitur, cuius quamquam sump-tus¹⁷ proprius¹⁷ 40 nummos¹⁸ superare non potest, hospes tamen pretium solitum cenae¹⁹ fixae¹⁹ solvere debet. Quā ex differentiā, cum in deversoriis magnis primae²⁰ notae²⁰ cena 4—5 marcarum est, his extremis sex mensibus 250 centena milia marcarum largitioni²¹ relicta sunt.

Naves submarinae iterum in Germania construuntur. Quis enim aut vetare aut prohibere auderet vel posset? Gigas,²² sicut Gulliver in fabula Swiftii, catenas a pumilionibus²³ iniectas

decussit et ius aequalitatis sibi primo impetu recuperavit, dum nos, populi parvi, Hungari, Austriaci et Bulgari, idem ius humanum recipiendi causa Nationum Societati supplicamus, tamquam mendici stipem²⁴ colligentes.²⁴

Terrae motus²⁵ omnia fere oppida et pagos insulae Formosae diruit. Multa milia hominum ruinis oppressi sunt, ceteri domibus omnibusque rebus ad vitam necessariis amissis auxilio hominum egent. Quis non admiretur cum²⁶ amorem patriae Iaponum, qui toties calamitatibus naturae afflicti tamen terrae patriae adhaerent,²⁷ tum²⁸ etiam spiritum²⁹ Iaponicum, qui cum Britanni incolis Formosae navibus fer-ratis³⁰ subvenire vellent, responderunt non esse opus beneficiis Britannorum, se enim iam naves quae cibos medicamina aliasque res necessarias afferent statim misisse!

Loca deserta Saharae luminibus³¹ collucent.³¹ Sicut ex urbe Cairo nuntiatur, quia solitudines Saharae non solum crebris³² camelorum agminibus,³² sed automobilibus atque aeroplanis in

³ megzenésít ⁴ kapható ⁵ hirdetés ⁶ magyar könynap ⁷ újonnan ⁸ mérték, ritmus ⁹ megrendel ¹⁰ kedvezményes ¹¹ kartonfedelű ¹² vászonkötésű ¹³ egyfogásos ebéd ¹⁴ munkanélküli ¹⁵ vasárnap ¹⁶ kocsmá, vendéglő és szálloda ¹⁷ önköltség ¹⁸ pfennig ¹⁹ menü ²⁰ elsőrendű ²¹ jótékony cél ²² óriás ²³ törpe ²⁴ alamizsnát kéreget ²⁵ földrengés ²⁶ egyrészt ²⁷ ragaszkodnak ²⁸ másrészt ²⁹ önérzet ³⁰ páncélos (hadi) hajó ³¹ ki vannak világítva ³² karaván.

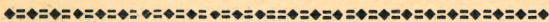

Fiume.

dies pluribus peragrantur, providetur, ne quis noctu a via aberret. Viae principales columnis coloratis longe conspicuis monstrantur, noctu autem lampadibus electricis ingentis³³ splendoris³³ collustrantur, quo certior directio aeronautis nocturnis ostenderetur.

Teloneum³⁴ Hungaricum in oppido Fiume nuperrime institutum est. Anno 1918. bello gentium finito exactores³⁵ portorii³⁵ Hungarici portum sumptibus nostris aedificatum reliquerunt. Nunc demum inter Austriacos, Hungaros et Italos convenit, ut negotiorum³⁶ rationes³⁶ faciliores et crebriores fierent. Cum ante pacem Trianonicam merces nostrae per portum Fiumanum exportarentur eademque viā merces transmarinae inveherentur, nunc telonariis³⁵ Hungaricis aedificium negotiationem³⁷ mutuum accelerandi causa traditum est.

³³ hatalmas fényerejű ³⁴ vámhivatal ³⁵ vámisztviselők ³⁶ üzleti összeköttetés ³⁷ forgalom.

Iocosa.

Hortulanus (ad puerum in summa malo sedentem): Heu, nequam, poma furaris ex meo horto. Ubi est pater, volo ei dicere te furatum esse.

Puer (ridens): In altera arbore.

Professor: Dic mihi, mi fili: unde cognoscis morbum gravem esse?

Discipulos: De morte aegroti.

Puerulus (ad magistrum): Dic mihi, quaeso, Domine magister: cur influit sanguis in caput, si desuper pendet, in pedes enim non influit.

Magister: Causa huius rei inanitas capitatis est.

Victor Kósa
disc. VII. cl. rgymn. Keszthelyensis.

1. Aegrotus ad medicum, qui inflammationem¹ pulmonum¹ sanavit:

— Quantum debeo tibi domine?

— Quoties te visitavi, toties trecentos sestercios debes.

— Id est duplum soliti.

— Recte. Scilicet etiam inflammatio ambos tibi pulmones adorta est.

*

2. Iuvenis ad socium, inter ambulandum:

— Certe, qui morem² huius aestatis sequitur, petasum stramineum gestat. Sicut ego quoque.

Illo ipso momento ventus petasum abripit, quem ille currendo sequitur, ut recipere possit.

— En — cachinnat alter — tu revera sequeris illum.

*

3. Puer librum historiae in manu tenens mussitat:³

— En tibi, intelligas si potes, matercula me semper obiurgat, si nonnunquam in schola correctus⁴ et castigatus⁵ sum, et ecce in historia Ioannes Hunyadi maximā laude afficitur, quod semper correctus⁶ et castigatus⁷ fuerit.

Eugenius Fenyűházi
disc. IV. cl. gymn. Univ.

— Cur fles Francisce?

— Quia me mater mea laesit.

— Quomodo?

— Baculo⁸ patris mei.

*

Professor: Explana⁹ mihi, cur dies aestate longiores, quam hieme sint.

Discipulus: Lex simplex physicalis. Quia res calore extenduntur, eademque frigore contrahuntur.

*

Professor: Computa¹⁰ mihi, quantum sit dimidium unius tertiae?

Discipulus: Operae¹¹ pretium¹¹ non est computare, tam paucum.

Iohannes Törs
disc. IV. cl. rgymn. Univ.

*

Studioso¹² ad ferias domum redeunti senex rusticus occurrens¹³ dicit:

«Domine studiose, audivi te pharmacopolam¹⁴ futurum esse. Si Deus vult et ego valebo, medicamina semper in officina tua emam.

Georg. Weisz
disc. rgymn.

¹ tüdőgyulladás ² divat ³ magában beszél ⁴ rendre utasít ⁵ megdorgál ⁶ korrekt ⁷ önfegyelmező ⁸ pálca ⁹ ki-fejt ¹⁰ kiszámít ¹¹ érdemes ¹² diák ¹³ találkozik ¹⁴ gyógyszerész.

Carmen legionum Romanarum.

Scripsit *Felix Dahn*. Latine reddidit *Guilelmus Boros*.

Agros pervadit Parthicos
Romana legio
Legesque docet Germanos
Egressa Latio.

Victoriam consequimur,
Sulco¹ scindemus² terram,
Quam sanguis sparsit Dardanus
Penatibus vovendam.

Nam ubi miles atque dux,
Hic nostra patria:
Focus, lares, coniunx, domus,
Hic nostra omnia.

Lictorum cedunt³ fascibus
Silvae, aquarum stagna;⁴
Uvae et olivae Latii
Sunt vera nostra signa.

Quā Euphrates, Danubius
Volvuntur, cultus larum,
Urbs parva — Roma altera —
Crescunt agricolarum.

Viaeque ducunt montium
Aeternae per angusta,⁵
In quis⁶ agentur hostium
Captivi ac tropaea.

Praefatur⁷ nostra fata hoc
Sacrum oraculum:
«Vestrum peribit nunquam id,
Quod est, imperium ;

Romana donec imperat
His terris legio,
Dis donec immolabitur⁸
In Capitolio.

¹ barázda ² hasít ³ meghátrál ⁴ állóvíz ⁵ szoros ⁶ qui-
bus ⁷ megjövendöl ⁸ áldoz.

Hypatia.

(6.)

Scripsit *Carolus Kingsley*. Hungarice reddidit *Arpadus Zigány*.
Excerpsit atque in Latinum convertit: *Valentinus Fehér*.

Adolescens statim exsilit e lecto et decurrit in cavaedium,³⁰ quod iam plenum erat monachorum et presbyterorum.³¹ Tum ipsum portae aperiebantur, et Philammo inter primos in viam egressus est. Sed oculi tenebris assueti sic nocte lucidā praestringebantur,³² ut paulisper in limine consisteret. Hac re vita eius servata est; nam eodem momento temporis³³ ex umbrā postis homo quidam exsilens longum cultrum capulo tenus in pectore monachi ante Philammonem egressi infixit et celerrimo cursu ad plateam³⁴ vicinam fugit. — «Sequamini homicidam!»³⁵ — clamant obstupefacti monachi et statim nebulonem³⁶ insequi coeperunt.

Philammo ita brevi ceteros antevenit, ut iam solus Petrus eum passibus aequare³⁷ posset, cum repente homicida constitit et sibilavit;³⁸ tum e viis transversis³⁹ 50 fere homines se proripuerunt. Petrus actutum se convertit et retrorsum cucurrit; vestigia eius secutus est Philammo. At vix 100 passus ierat, cum aliquis e portā domus obscurā supplicii voce precatus est: — «Auxiliumini, miseremini! Ne me hic relinquatis, ut interficiar. Ego quoque sum Christiana.»

Philammo pressis pedibus⁴⁰ feminam Aethiopem e terrā sustulit, quae flens et tremens dixit, quid sibi accidisset: — «Tum e domo excurri, cum templum ardere clamabatur; Iudaei me verberarunt.⁴¹ Festinemus, obsecro, in hunc angiportum,⁴² si vita tibi cara est».

Erat eis maturandum, quia vulgus erat in cervicibus. Philammo mulierem partim ducens, partim ferens devertit celeriter in angiportum. Sed 4 nebulones eos conspicati continuo insecuti sunt, ceteri in via principali⁴³ surrepebant.⁴⁴ Philammo mulierem in obscuro portae

³⁰ udvar ³¹ áldozópap ³² elkápráztat ³³ pillanat ³⁴ utca
³⁵ gyilkos ³⁶ gazember ³⁷ lépést tart ³⁸ füttyent ³⁹ keresz-
utca ⁴⁰ megáll ⁴¹ megver ⁴² mellékutca ⁴³ fűt ⁴⁴ lopódzik.

recessu⁴⁵ deponit, ipse celeriter pone columnam resilit.

Tum primus insequentium advolavit; sed non viso Philammone anhelans⁴⁶ porro⁴⁷ in viã se proripuit. At iam insequenti momento temporis venit alter, qui ubi conspexit Philammone, obstupefactus seorsum⁴⁸ absiluit. Philammo maximo saltu insultavit,⁴⁹ tempora⁵⁰ percussit, cultrum extorsit⁵¹ manui viri exanimis,⁵² se erexit, in vultum tertii hominis persequentis eum infixit.

Homo vulneratus feroci clamore titubans incidit in quartum sodalem, qui auxilio ei veniebat. Philammo subito in eum incurrit et duos nebulones, priusquam emergerentur⁵³ ex admiratione, compupugit. Hi execrantes in fugam se dederunt, relicto humi sodale, quem adolescens primum percusserat.

Philammo iam mulierem reducebat, unde venerant, cum plateam tumultus iterum inundavit⁵⁴ et priusquam fugere possent, omnes vias interclusit.⁵⁵ Iam actum esse de se⁵⁶ putabat; at tum ad lumen lunae et taedarum⁵⁷ cognovit sacerdotes et presbyteros, quibus ipse Petrus lector diaconus praeerat. — «Ah puer, gratias Deo, quod vivis. Laudetur Deus, quod nihil mali tibi accidit. Sed quis est iste? Certe sodalis eius, qui nobis in ipsas manus incurrit. Coniungite hos duos nequam.»⁵⁸

Dum duos Iudaeos inter se copulant⁵⁹ et circumstant, ne aufugerent, Philammo circumspexit mulierem Aethiopem, quae tamen iam ex oculis evanuerat. Repente conclamavit aliquis templum Alexandri non ardere, sed Iudaeos invulgasse⁶⁰ ignem, ut Christianos somno excussos⁶¹ furtim obruncarent.⁶² Tum in turbã contentio disputationis⁶³ exorta est, arderetne templum et quis illud ardere vidisset quisve famam periculi attulisset. Ardere nemo viderat ac nemo sciebat, quis esset auctor famae.

Tum aliquis magnã voce exclamavit Iudaeos venire; vulgus terrore percussus refugiebat ad domum patriarchae. Paulo post Philammo cum 20 fere aliis astabat coram Cyrillo.

— «Adest iuvenis — ait Petrus, — qui alterum captivum⁶⁴ percussit.» — «Tres me persequebantur — purgat se⁶⁵ Philammo, — ergo unus mihi percutiendus erat, ut arma ei adimere neque defendere possem.» — «Cur non aufugisti?» — quaerit Cyrillus. — «In terra

inveni feminam Aethiopem, quae a Iudaeis verberata et obtrita⁶⁶ erat; nolebam eam deserere, quia se Christianam esse dixit.»

Ad numerum proximum.

⁴⁵ mélyedés ⁴⁶ liheg ⁴⁷ tovább ⁴⁸ félre ⁴⁹ ráugrik ⁵⁰ há-
lánték ⁵¹ kicsavar ⁵² eszméletlen ⁵³ magához tér ⁵⁴ el-
áraszt ⁵⁵ elzár ⁵⁶ vége van ⁵⁷ fenyőfáklya ⁵⁸ mákvirág
⁵⁹ köt ⁶⁰ híresztel ⁶¹ felriaszt ⁶² megöl ⁶³ heves vita
⁶⁴ fogoly ⁶⁵ mentegetőzik ⁶⁶ elgázol.

Aenigmata.

Terminus aenigmatum solvendorum VIII. numeri prolongatur usque ad diem 25. Mai.

Corrigenda numeri 8. (Mart. 1935.) pag. 84. pro *Kronstein: Kornstein.*

Historicus. Recte mones. Legatio enim Hungarica Pragensis revera flores in sarcophago Francisci Rákóczi Cassoviae collocare potuit. — *E. Forró* Ultraiecti in Batavia). Reclamationes transmissi collegae Ianson. Gratias pro recensione. — *M. Rác.* Photographia thygatrogymnasii nominati de «Maria Teresia» in officina *Goszlethi* elaborata est. — *Dr. Philips* (Osnabrugae in Germania), *Aem. Láng*, *C. Mattyasovszky*, *Ad. Danczer*. Manuscripta promissa exspectamus. — *Dr. A. Potuček* (Tetseni in Tsecoslovacia). Ad te, domine director, litteras privatas dabo. — *M. Leroy* (Leodii in Belgica). Dissertationem accepi. Partem carminis fortasse publicabo. — *Lad. Nyáry*. Historiam Universitatis scribendam prof. Huszti suscepit. Sed de aliis rebus scribe sodes. — *I. Trencséni*. Novum interpretatorem Horatii amicaliter salutamus. Sic itur ad astra. — *Al. Loczka*. Si quae scholae extra Hungariam nostris cum discipulis litteras inter se dare et accipere volunt, utantur ephemeride nostra. — *Marc. Marko*. Periodi tui, rev. domine, cum fere sublimes volant, tum admodum difficiles lectoribus nostris sunt. Iuventus enim praecipue a discipulis legitur. — *I. Guelmino*, *G. Kaul* (Scopae in Germania), *Fel. Gondán*. Gratias pro opusculis vestris. Tempore prohibunt. — *Frid. Orlovsky*. Iocosa et curiosa tua publicabuntur, si latinitati retractandae vacavero. — *Car. Attányi*. Iocus tuus ephemeride sub prelum missã advenit. — De reliquis litteris proximã occasione.

Conclusio 10. numeri adornandi 25. die Maii.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedi-scholarium Catholicorum. — A Katholikus Középiskolai Tanáregyesület költségén.

(Praeses: DR. IOANNES KISPARTI, elnök.)